

MIEJSCOWOŚĆ – JEST DUSZĄ SWOICH MIESZKAŃCÓW

„Pan Bóg stworzył wieś, a człowiek miasto”

Przysłowie

Cz.II

Wojskowe Domy Wypoczynkowe /WDW/ - bez względu kto jest właścicielem znajdują się głównie w małych miejscowościach lub wyjątkowo na obrzeżach wielkich miast /np. Poznania, Bydgoszczy, itp. Jednak zawsze w otoczeniu są góry, morze, jezioro i zawsze WDW są posadowione w otoczeniu drzew, ba nawet lasów! Te uwarunkowania /woda, drzewa/ powodują spokój i ciszę, chyba, że sami sobie je zakłócamy. Z analizy miejsc posadowienia WDW /wymienionych w cz. I/, da się zauważyć, że w otoczeniu WDW są miasta lub miasteczka, a nawet wsie, obiekty sportowe, kulturalne, a nawet sakralne – które zawsze pozwalają na lepsze poznanie naszego kraju ...

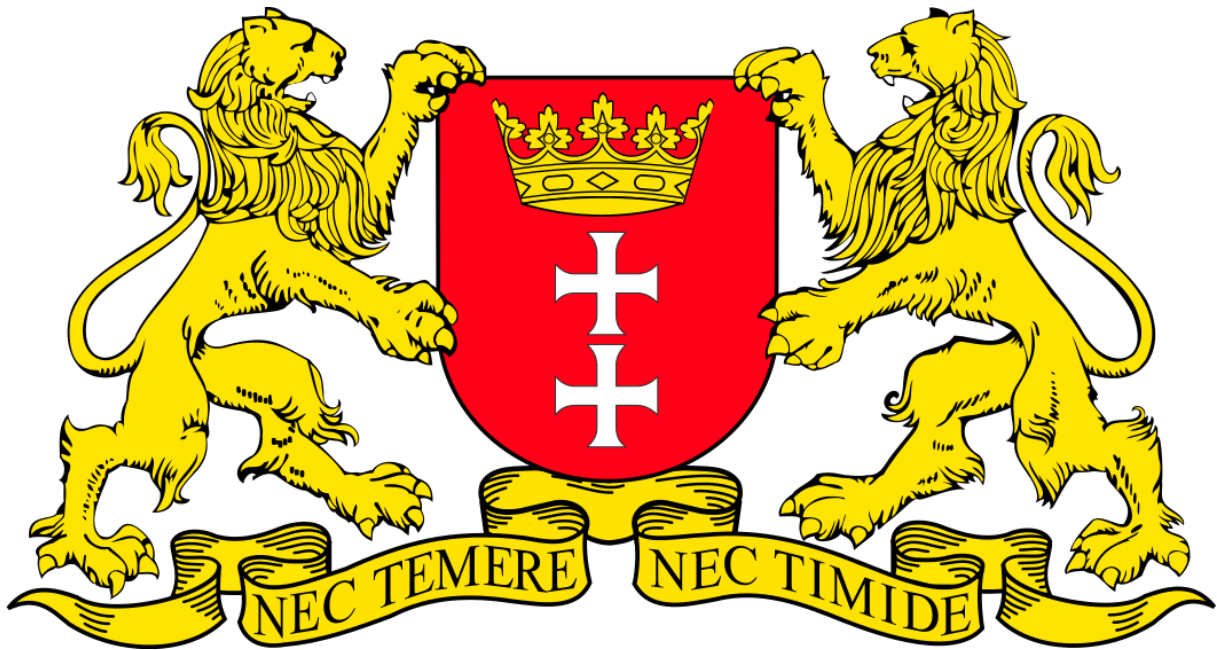
Dlatego MY – Emeryci i Renciści powinniśmy starać się jak najczęściej korzystać z naszych WDW, aby nabierać sił, aby w szczęściu i radości móc spełnić swoje marzenia na niwie rodzinnej, koleżeńskie, czy nawet społecznej – u schyłku swoich prężnych lat...

Dlatego też, postanowiłem opisać kilka miejscowości, które pozytywnie wpłynęły na moje przeżycia, relaks, poznanie czegoś nowego, a często nawet trudnego do sprecyzowania.

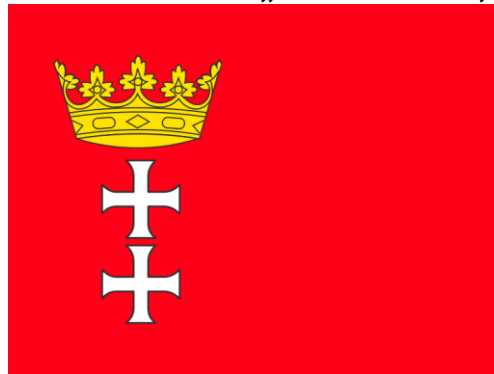
Jedne z nich pokazują architekturę i budownictwo /Gdańsk, Olsztynek/, inne są chlubą naszego zwycięstwa /Grunwald/ lub dają spokój i ciszę /Unieście/. Są miejscowości, gdzie możemy zastanowić się nad sobą i nad swoim życiem /Gietrzwałd/.

B. MIEJSCOWOŚCI:

GDAŃSK – *miasto na prawach powiatu w północnej Polsce, położone nad Morzem Bałtyckim, u ujścia Motławy do Wisły, nad Zatoką Gdańską, na Pobrzeżu Gdańskim. Ośrodek gospodarki morskiej z dużym portem handlowym. Gdańsk z prawie 0.5 mln. mieszkańców /szóste miejsce w Polsce/ obejmuje ponad 260 km² /siódme miejsce/. Gdańsk wraz z Gdynią i Sopotem tworzą Trójmiasto. Jest to miasto o ponad tysiącletniej historii, którego tożsamość na przestrzeni wieków kształtowała się pod wpływem różnych kultur. Gdańsk był ongiś również największym miastem Rzeczypospolitej Obojga Narodów, miastem królewskim i hanzeatyckim, posiadał prawo do czynnego uczestnictwa w akcie wyboru króla, w XVI w. był najbogatszym w Rzeczypospolitej. Miasto było też ważnym ośrodkiem kulturalnym. Gdańsk uznawany jest za symboliczne miejsce wybuchu II wojny światowej oraz początku upadku komunizmu w Europie Środkowej. Na terenie miasta znajdują się liczne zabytki architektury. W Gdańsku odbywają się największe na świecie międzynarodowe targi bursztynu i wyrobów bursztynowych Amberif.*

Herb Gdańska „Ani zuchwale, ani bojaźliwie”

Flaga Gdańska

„Prawie Londyn”

Architektura Gdańska /współczesność i zabytki/

Można dopłynąć na Westerplatte

Widok na Stocznnię Gdańską – smutek ogarnia

STOCZNIA GDAŃSKA – jedna z największych polskich stoczní, zlokalizowana w Gdańsku na lewym brzegu Martwej Wisły i na Ostrowiu. Powstała po 1945 na terenach, gdzie wcześniej istniały niemieckie stocznie Jana Klawittera (1804), następnie Kaiserliche Werft Danzig (1844) oraz Schichau (1890). Stocznia Gdańska w ciągu swojej działalności zbudowała ponad 1000 w pełni wyposażonych statków pełnomorskich, m.in.: kontenerowców, statków pasażerskich i żaglowców. Na jej terenie miało miejsce stłumienie protestów oraz zamordowanie trzech stoczníowców – ofiar wydarzeń grudnia 1970 roku. Z gdańskiej stoczní wywodzi się NSZZ „Solidarność”, na terenie zakładu podpisano porozumienia sierpniowe w 1980 roku. W 1996 roku postawiona w stan upadłości, następnie na bazie przedsiębiorstwa powstała Stocznia Gdańska – Grupa Stoczní Gdynia SA, od 2006 roku – Stocznia Gdańsk SA.

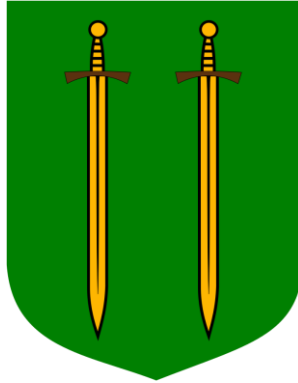
STOCZNIA GDYNIA S.A. – stocznia morska w Gdyni powstała w 1922 roku. Od 2009 roku w stanie likwidacji - nie prowadzi działalności produkcyjnej. Jako stocznia produkcyjna wybudowała ponad 600 statków o coraz większej złożoności konstrukcyjnej i tonażu. Utrzymywała własne Biuro Projektowe współpracujące z Politechniką Gdańską i z Centrum Techniki Okrętowej. Posiadała certyfikat jakości ISO 9001. Zajmowała 100 ha przy kanale portowym Portu Gdynia. Obecnie jej tereny wykorzystywane są przez Stoczníę Crist, Stoczníę Remontową Vistal i inne firmy produkcyjne oraz przez Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną.

Jak jedzie się trasą wzdłuż Trójmíasta stojące żurawie, opustoszałe budynki robią przykre wrażenie, oby nie stały się jak zamek w Ząbkowicach Śląskich – „stałej ruinie”!

FONTANNA NEPTUNA – zabytkowa fontanna w Gdańsku, która powstała z inicjatywy burmistrza Bartłomieja Schachmanna i rady miejskiej. Stoi w najbardziej reprezentacyjnej części Gdańska – na Długim Targu, przed wejściem do Dworu Artusa.

GRUNWALD

Herb

Grunwald – gmina wiejska w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie ostródzkim. W gminie mieszka ok. 5700 mieszkańców. Jest słynne, gdyż w pobliżu król Polski Władysław JAGIEŁŁO pokonał wojska Zakonu Krzyżackiego po ok. 6 godzinach walki w dniu 15.07.1410 r. Co ciekawe, jest tutaj prywatne lądowisko /Pałac Pacółtowo/.

Widok na Pola Grunwaldzkie. Schemat ustawienia wojsk. Na lewej flance wojska Królestwa Polskiego /Symbol – korona/. W środku – Wielkiego Księstwa Litewskiego /Mitra/, na prawej – wojska tatarskie /Kołpak/

Broń do bezpośredniej walki

DŻALAL AD-DIN, DZIELAL ED DYN, SALADYN, tat. CÄLÄLETDIN (ur. 1380, zm. 1412) – lennik księcia Witolda, chan Złotej Ordy. Syn Tochtamysza.

Pomnik Pamięci

„Wozy bojowe” – były ochrona przed najeźdźcą. Stanowiły ochronę obozu

Autor na tle zbroi /w tym przypadku królewskiej/. Obok popiersia: króla Władysława Jagiełły i Witolda Kiejstutowicza /wielki książę litewski/

Kiedyś służyłem 1WDZ dywizji /11 pczł/. Odznakę posiadam. Zawsze można znaleźć coś sobie bliskiego ...

OLSZTYNEK

OLSZTYNEK (położone 28 km na południe od Olsztyna) - prawa miejskie uzyskał w 1359 r. /nadał wielki mistrzkrzyżacki Winrich von Kniprode/. Mieszka tutaj ok. 7700 mieszkańców. Miasto słynie nie z zamku krzyżackiego, ale z Muzeum Budownictwa Ludowego – Park Etnograficzny Itzw. Skansen/. Miasto niszczyły wojska: polskie /1414/, szwedzkie /1656/, niemieckie /II w.sw./ i radzieckie /1945 r. Jednak mieszkańcy zawsze podnosili się z pożóg wojennych i dzisiaj stworzyli piękną miejscowość. Tutaj urodził się K.C. Mrongowiusz – filolog i badacz polskości /od nazwisko mamy...Mrągowo 7.05.1945 r./.

Muzeum Budownictwa Ludowego – Park Etnograficzny w Olsztynku – powstało w 1909 r. w Królewcu. Najpierw była tutaj ekspozycja architektury ludowej Prus Wschodnich. Od 1937 r. – w Olsztynku /dołączono do muzeum Hindenburga. Od 1969 r. muzeum funkcjonuje samodzielnie pod ww. nazwą. W Skansenie jest 68 obiektów /w tym 13 z Królewca/ oraz rzadkie gatunki zwierząt z Polski. Aktualnie budowle pochodzą z wsi Warmii i Mazur oraz przyległych.

Świątynia rzymsko-katolicka

Przedmioty usprawniające pracę gospodyni

Wozy – różnego przeznaczenia

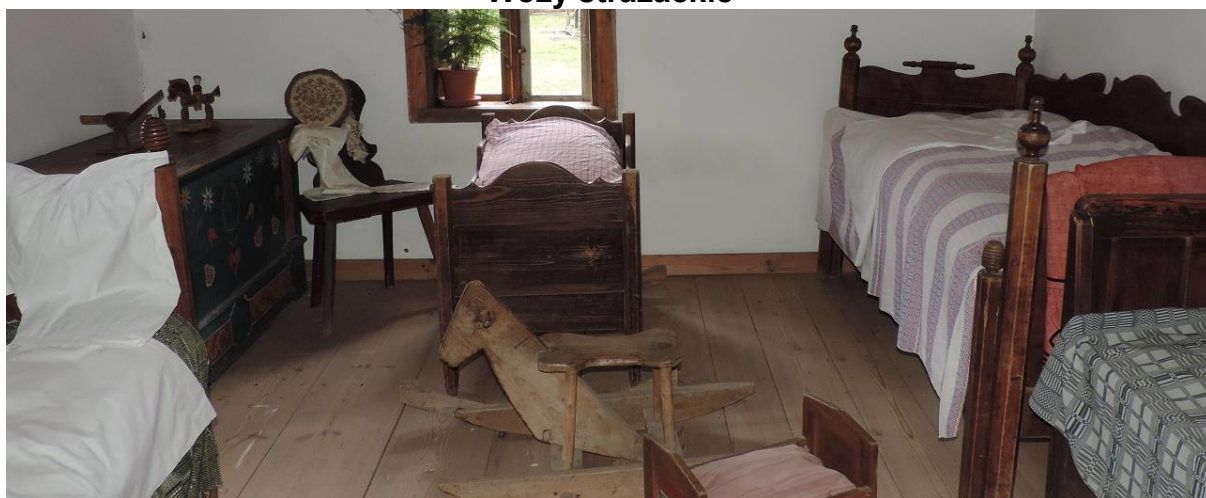
Typowe gospodarstwo bogatego gospodarza

Domy ogólnego przeznaczenia /kuźnia, straż pożarna, itd./

Wozy strażackie

Typowa sypialnia /chyba części rodziny?/

W skansenie są przedmioty i opisy związane z: hodowlą, pszczelarstwem, budownictwem /w tym pokaz różnego rodzaju sprzętu i pojazdów z minionego okresu/ gorzelnictwem, itp.

Karczma

Przykładowe przyspiewki lokalne:

*Sprzedalaś pończochy,
Sprzedalaś dwa jupy,
To nareście sprzedaj
I kitliska z,
Bo gorzałko musi być.*

*Siedzi dudek na kościele,
warzy krupki na wesele.
Co zarobzi, to przepije,
Przyjdzie do dom, mama bzije.*

Dom drewniany z dachem krytym trzcina

*Oczy niebieskie od bijatyki,
Nochal czerwony od pijatyki,
Od wielu kurestw zbielała głowa-
Stąd flaga Mazur trójkolorowa.*

„Władca podwórka”

„Władca powracający rano do domu...”
/gołoszyjka/

Kol. Józef SURDYKOWSKI /Ostroróg/, Jerzy BUCHOLC /Gdynia/
i Antoni TUNKIEWICZ /Wrocław/

GIETRZAŁD

Herb

Wieś w Polsce położona w województwie warmińsko-mazurskim. Siedziba gminy. Już pod koniec XIX w. w Gietrzwałdzie poza jedną rodziną, mieszkali sami Polacy i była szkoła katolicka. Mieszkańcy wsi są w większości wiernymi Kościoła Rzymskokatolickiego. W miejscowości tej znajduje się Sanktuarium Maryjne.

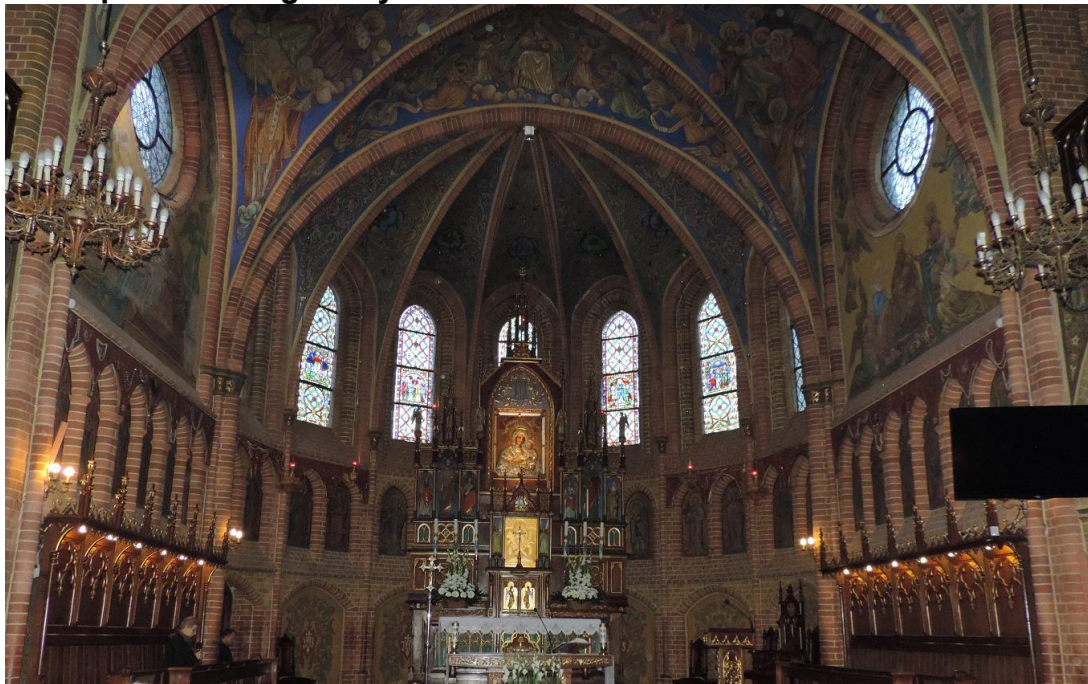
„Gietrzwałd zasłynął w roku 1877, kiedy to od 27 czerwca do 16 września, na przykościelnym klonie, Matka Boża objawiała się dwóm dziewczynkom: Barbarze Samulowskiej (obecnie trwa jej proces beatyfikacyjny) i Justynie Szafrzyńskiej. Objawienie nazwano objawieniem w Gietrzwałdzie. Obie dziewczynki pochodziły z niezamożnych rodzin. Maryja przemawiała do nich po polsku, co wywołało poruszenie, jako że język polski był wówczas w Prusach zakazany. Fakt ten wzmocnił ruch polski na Warmii. Od czasu objawienia do Sanktuarium Maryjnego w Gietrzwałdzie co roku przybywają liczne rzesze pielgrzymów (łącznie nawet około miliona rocznie).

Widok ogólny na Gietrzwałd /bliżej Bazylika Narodzenia Najświętszej Marii Panny

Koło cmentarza Polacy / z różnych stron świata/ zbudowali – jako fundatorzy 14 kapliczek /Droga Krzyżowa/. Jest również Cudowne Źródło ...

Ołtarz w Bazylice Narodzenia NMP

Tyle, i tylko tyle można obejrzeć w Gietrzwałdzie, ale milion osób każdego roku tutaj przybywających ... robi wrażenie.

UNIEŚCIE k/MIELNA

Herb Mielna

Unieście – osada /sołectwo Unieście/, leży nad samym morzem /Bałtykiem/ k/Mielna. Ludność ok. 1000 osób. Miejscowość turystyczna. Jest tutaj przystań rybacka /zawsze są świeże rybki/.

To co przyciąga nad Bałtyk /ale jod ... jest najważniejszy obok spotkań koleżeńskich/

Mieszkańcy!, tych ziem nadbałtyckich pamiętają nie tylko o tych co „wychodzą” w morze, ale również tych co wnieśli wkład w rozwój tych ziem, bądź też zginęli wykonując różne prace /tutaj ... saperskie/, w określonych latach.

Pomnik Tym co nie wrócili z MORZA

Wiosna przyniosła "Nad Jamnami"

Ptaki drapieżne w parku WDW

Myszołów zwyczajny

Myszołów zwyczajny jest większy od wrony. Mierzy ponad 50 cm długości. Ubarwienie bardzo ciemne, zwykle jednolite, od ciemnego brązowego. Czysto kręty łatek szybkołowczy wybitnie widoczny u młodych. Jego skrzydła, krótkie i sztywne, zwykle szerokie, w kształcie rozpostartego ogona. Poluje często na polach. Podstawowym jego pożywieniem są drobne gryzaki. Objęty jest ochroną. Niepozostaje u niego żadnych drapieżnych znaków, głównie chroni się za pomocą gęstych lasów, poluje bowiem na terenach otwartych, a gniazdi się na drzewach, zwykle rosnących na skrajach lasów. Od kłudy myszołów został objęty całoroczną ochroną gatunkową, prawie zupełnie przestał się lękać człowieka. Nie boi się przejeżdżających obok samochodów i niezdaje widać się go siedzącego na drzewie rosnącym na poboczu drogi, całowada kilka metrów od jej krawędzi. Zwykle jest wrogi, niekiedy jednak z dużym uśmiechem.

Pustułka

Pustułka jest niewielkim sokolnikiem, ciemnym wierzchołkiem do góry. Ma smukłą sylwetkę, długie nogi oraz wąskie skrzydła. Samiec jest nieco mniejszy od samicy, różni się też od niej ubarwieniem. Ma jasnoszare głowę, rdzawoczerwony grzbiet z ciemnymi plamkami, na karku krępy oraz jasny, pokryty ciemnymi plamkami spód ciała. Często jest jasnoczerwony, szczególnie przy okazji parowania i kłudy. Samiec i jęch młody mają ciemny, ciemnoniebieski brązowy grzbiet oraz jasny spód ciała, są ciemno, podłaskawo. Podobnie brzości widzi na jasnobrązowej głowie. Ogón jest jasnobrązowy, poprzecznie prążkowany.

Jastrząb

Jastrząb mierzy ok. 54 cm długości i ponad 100 cm rozpiętość skrzydeł. Ubarwienie ma skromne, z wierzchu brązowe, od spodu białe w ciemne paski. Jest to sowa, która jest drapieżnikiem nocnym - często postrzeżone przez ludzi. Nie ma w jego wyglądzie żadnych znaków, które by wskazywały na jego drapieżność. W dzień często siedzi na gałęziach drzew, w których często gniazduje. Jego skrzydła, krótkie i sztywne, zwykle szerokie, w kształcie rozpostartego ogona. Poluje często na polach. Podstawowym jego pożywieniem są drobne gryzaki. Objęty jest ochroną. Niepozostaje u niego żadnych drapieżnych znaków, głównie chroni się za pomocą gęstych lasów, poluje bowiem na terenach otwartych, a gniazdi się na drzewach, zwykle rosnących na skrajach lasów. Od kłudy jastrząb został objęty całoroczną ochroną gatunkową, prawie zupełnie przestał się lękać człowieka. Nie boi się przejeżdżających obok samochodów i niezdaje widać się go siedzącego na drzewie rosnącym na poboczu drogi, całowada kilka metrów od jej krawędzi. Zwykle jest wrogi, niekiedy jednak z dużym uśmiechem.

Błotniak łąkowy

Błotniak łąkowy to najmniejszy i najciemniejszy spośród wszystkich błotniaków. Ma długość 30-35 cm, rozpiętość skrzydeł 60-70 cm. Jego ubarwienie jest ciemne, z wierzchu brązowe, od spodu białe w ciemne paski. Jest to sowa, która jest drapieżnikiem nocnym - często postrzeżone przez ludzi. Nie ma w jego wyglądzie żadnych znaków, które by wskazywały na jego drapieżność. W dzień często siedzi na gałęziach drzew, w których często gniazduje. Jego skrzydła, krótkie i sztywne, zwykle szerokie, w kształcie rozpostartego ogona. Poluje często na polach. Podstawowym jego pożywieniem są drobne gryzaki. Objęty jest ochroną. Niepozostaje u niego żadnych drapieżnych znaków, głównie chroni się za pomocą gęstych lasów, poluje bowiem na terenach otwartych, a gniazdi się na drzewach, zwykle rosnących na skrajach lasów. Od kłudy błotniak został objęty całoroczną ochroną gatunkową, prawie zupełnie przestał się lękać człowieka. Nie boi się przejeżdżających obok samochodów i niezdaje widać się go siedzącego na drzewie rosnącym na poboczu drogi, całowada kilka metrów od jej krawędzi. Zwykle jest wrogi, niekiedy jednak z dużym uśmiechem.

Błotniak zbożowy

Błotniak zbożowy to średniej wielkości sowa, która jest drapieżnikiem nocnym - często postrzeżone przez ludzi. Nie ma w jego wyglądzie żadnych znaków, które by wskazywały na jego drapieżność. W dzień często siedzi na gałęziach drzew, w których często gniazduje. Jego skrzydła, krótkie i sztywne, zwykle szerokie, w kształcie rozpostartego ogona. Poluje często na polach. Podstawowym jego pożywieniem są drobne gryzaki. Objęty jest ochroną. Niepozostaje u niego żadnych drapieżnych znaków, głównie chroni się za pomocą gęstych lasów, poluje bowiem na terenach otwartych, a gniazdi się na drzewach, zwykle rosnących na skrajach lasów. Od kłudy błotniak został objęty całoroczną ochroną gatunkową, prawie zupełnie przestał się lękać człowieka. Nie boi się przejeżdżających obok samochodów i niezdaje widać się go siedzącego na drzewie rosnącym na poboczu drogi, całowada kilka metrów od jej krawędzi. Zwykle jest wrogi, niekiedy jednak z dużym uśmiechem.

Sowa uszata

Sowa uszata podobna jest do podkowca, lecz znacznie ma więcej i z kłędami słychać jej głosy. Jest to sowa, która jest drapieżnikiem nocnym - często postrzeżone przez ludzi. Nie ma w jego wyglądzie żadnych znaków, które by wskazywały na jego drapieżność. W dzień często siedzi na gałęziach drzew, w których często gniazduje. Jego skrzydła, krótkie i sztywne, zwykle szerokie, w kształcie rozpostartego ogona. Poluje często na polach. Podstawowym jego pożywieniem są drobne gryzaki. Objęty jest ochroną. Niepozostaje u niego żadnych drapieżnych znaków, głównie chroni się za pomocą gęstych lasów, poluje bowiem na terenach otwartych, a gniazdi się na drzewach, zwykle rosnących na skrajach lasów. Od kłudy sowa uszata została objęta całoroczną ochroną gatunkową, prawie zupełnie przestała się lękać człowieka. Nie boi się przejeżdżających obok samochodów i niezdaje widać się go siedzącego na drzewie rosnącym na poboczu drogi, całowada kilka metrów od jej krawędzi. Zwykle jest wrogi, niekiedy jednak z dużym uśmiechem.

